

1 Čo v praxi znamená právny pojem „rodičovské práva a povinnosti“? Aké sú práva a povinnosti nositeľa rodičovskej zodpovednosti?

Rodičovské práva a povinnosti znamenajú starostlivosť o maloleté dieťa, ktorá zahŕňa povinnosť a právo rodiča starať sa o dieťa. Rodičovské práva a povinnosti zahŕňajú právo starať sa o osobu dieťaťa (*starostlivosť o osobu*), právo spravovať majetok dieťaťa (*starostlivosť o majetok*) a právo rozhodovať o záležitostiach týkajúcich sa dieťaťa. Starostlivosť o majetok zahŕňa právo a povinnosť spravovať majetok dieťaťa a takisto dieťa zastupovať. Tým nie je vylúčené právo dieťaťa spravovať svoj majetok nezávisle v prípadoch stanovených zákonom.

Rodič má vo vzťahu k svojmu maloletému dieťaťu rozhodovaciu právomoc, ktorá pozostáva z práva rozhodovať o každodenných záležitostiach týkajúcich sa dieťaťa (vo vzťahu k bežnej starostlivosti). Rozhodovanie o každodenných záležitostiach spravidla znamená prijímanie bežných rozhodnutí, ktoré sa vykonávajú často a nemajú trvalý vplyv na vývoj dieťaťa. Okrem rozhodovacej právomoci má rodič s právom starostlivosti o maloleté dieťa aj právo na jeho zastupovanie. Rodičia, ktorí majú spoločnú osobnú starostlivosť, majú spoločné právo na zastupovanie.

Obaja rodičia majú právo styku so svojimi deťmi, čo znamená povinnosť a právo obidvoch rodičov udržiavať priamy kontakt so svojimi deťmi. Právo styku s deťmi nezávisí od práva starostlivosti o deti. Rodičia majú voči maloletým deťom aj vyživovaciu povinnosť.

2 Kto má spravidla rodičovské práva a povinnosti voči dieťaťu?

Vzájomné práva a povinnosti rodičov a detí vyplývajú z príbuzenského vzťahu, ktorý sa zisťuje podľa postupu stanoveného zákonom. Žena, ktorá porodí dieťa, je matkou tohto dieťaťa. Muž, ktorý počne dieťa, je otcom tohto dieťaťa. Dieťa sa považuje za počaté mužom, ktorý je v čase narodenia dieťaťa manželom matky dieťaťa a ktorý uznal svoje otcovstvo alebo ktorého otcovstvo bolo určené súdom.

Rodičia, ktorí sú manželmi, majú spoločné rodičovské práva a povinnosti, t. j. spoločnú osobnú starostlivosť o svoje deti. Ak rodičia dieťaťa nie sú v čase narodenia dieťaťa manželmi, majú spoločné rodičovské práva a povinnosti, pokiaľ nevyjadria svoju vôľu prenechať ich jednému z rodičov predložením vyhlásení o úmysle týkajúcich sa uznania otcovstva alebo materstva.

Ak ani jeden z rodičov maloletého dieťaťa nemá právo zastupovať ho alebo ak nie je možné stanoviť rodičovstvo, dieťaťu sa určí zákonný poručník. V tomto prípade bude za starostlivosť o dieťa zodpovedný zákonný poručník. Povinnosťou zákonného poručníka je zabezpečiť výchovu a rozvoj dieťaťa a ochranu osobných a majetkových záujmov dieťaťa.

Zákonným poručníkom môže byť dospelá fyzická osoba s plnou aktívnou právnu spôsobilosťou (napríklad príbuzný dieťaťa alebo tretia strana) alebo právnická osoba (firma alebo miestna samospráva). Právnická osoba sa za zákonného poručníka vymenúva, ak sa nenájde vhodná fyzická osoba alebo ak rodič vo svojom závete alebo v dedičskej zmluve určil, že za zákonného zástupcu by mala byť vymenovaná právnická osoba. Právnická osoba je povinná systematicky vyhľadávať poručníkov, ktorí sú fyzickými osobami pre osoby v poručníctve právnickej osoby, a poskytovať týmto poručníkom poradenstvo a odbornú prípravu.

Až do vymenovania zákonného poručníka povinnosti poručníka dočasne vykonáva obecná alebo mestská samospráva v mieste pobytu dieťaťa zapísaného do evidencie obyvateľstva za predpokladu, že sú splnené predpoklady na ustanovenie poručníctva. Pri plnení povinností poručníka má obecné alebo mestské zastupiteľstvo práva a povinnosti zákonného poručníka.

3 Ak rodičia nie sú schopní alebo ochotní vykonávať rodičovské práva a povinnosti voči svojim deťom, môže tým byť namiesto nich poverená iná osoba?

Ak rodičia nemôžu alebo nechcú vykonávať rodičovské práva a povinnosti vo vzťahu k dieťaťu, môžu súhlasiť s osvojením. Súhlas rodiča s osvojením nenadobudne platnosť pred uplynutím ôsmich týždňov od narodenia dieťaťa a žiadosť o osvojenie nemôže byť súdu podaná predtým, ako nadobudne platnosť súhlas rodiča. So súhlasom rodiča môže byť dieťa odovzdané osobe, ktorá si chce osvojiť dieťa, o ktoré sa má starať, ešte pred nadobudnutím platnosti súhlasu s osvojením.

Ak ani jeden z rodičov maloletého dieťaťa nemá právo zastupovať ho alebo ak nie je možné zistiť rodičovstvo dieťaťa, súd rozhodne o vymenovaní zákonného poručníka z vlastnej iniciatívy alebo na základe žiadosti obecnej alebo mestskej samosprávy alebo zainteresovanej osoby.

4 Ako sa ustanovujú budúce rodičovské práva a povinnosti v prípade, že sa rodičia rozvedú alebo žijú oddelene?

Ak sú rodičia rozvedení alebo odlúčení, musia sa rozhodnúť, ako vyriešiť ďalšie otázky týkajúce sa starostlivosti. Rodičia, ktorí majú dieťa v osobnej starostlivosti, sa môžu dohodnúť na spôsoboch vykonávania svojho spoločného práva na zastupovanie. Zmenu ustanovení o starostlivosti vrátane ukončenia spoločnej osobnej starostlivosti však možno uskutočniť iba prostredníctvom súdu.

Každý rodič má právo požiadať súd v konaní na základe návrhu, aby bola starostlivosť o dieťa čiastočne alebo úplne prenesená na neho. Súd môže takisto rozhodnúť o spore o starostlivosť v rámci žaloby, ak sa vyžaduje v súvislosti s rozvodom alebo výživným.

5 Ak rodičia uzatvoria dohodu týkajúcu sa rodičovských práv a povinností, aké formality musia dodržať, aby bola dohoda právne záväzná?

Rodičia s právom starostlivosti si môžu slobodne stanoviť výkon spoločnej osobnej starostlivosti. Zmena ustanovení vrátane ukončenia spoločnej osobnej starostlivosti je však možná iba prostredníctvom súdu. O záležitostiach týkajúcich sa starostlivosti o deti rozhoduje a právne záväzným spôsobom ich určuje súd. Pri prejednávani akýchkoľvek záležitostí týkajúcich sa dieťaťa sa súdy riadia predovšetkým najlepším záujmom dieťaťa, pri zohľadnení všetkých okolností a legitímneho záujmu príslušných osôb. Spory o starostlivosť o dieťa sú záležitosťami rodinného práva, ktoré prejednávajú súdy na základe návrhu a rozhoduje sa o nich súdnym príkazom. Rodič musí podať návrh na súd, ktorý určí jeho práva voči dieťaťu.

6 Ak rodičia nedospejú k dohode o rodičovských právach a povinnostiach, ako inak môžu tento problém mimosúdne riešiť?

Rodičia s právom starostlivosti si môžu slobodne stanoviť výkon spoločnej osobnej starostlivosti. Zmena ustanovení vrátane ukončenia spoločnej osobnej starostlivosti je však možná iba prostredníctvom súdu. Na dosiahnutie dohody môžu rodičia využiť rodinnú mediáciu službu. S príslušným poskytovateľom služieb ich môže skontaktovať miestna samospráva. Rodičia sa napríklad môžu dohodnúť na otázkach styku s dieťaťom sami alebo s pomocou rodinného mediátora, ak však dohodu porušia, musia sa obrátiť na súd s cieľom získať nástroj výkonu (t. j. príkaz).

Pri rozhodovaní o styku s dieťaťom súdy v súdnom konaní konajú aj ako zmierovacie orgány a usilujú sa o dosiahnutie dohody medzi rodičmi o styku s dieťaťom. Súdy vypočujú strany čo najskôr a upriamujú pozornosť na možnosť využitia pomoci rodinného poradcu, najmä s cieľom dosiahnuť spoločnú pozíciu, pokiaľ ide o starostlivosť o dieťa a zodpovednosť zaň. Súd môže pozastaviť konanie týkajúce sa dieťaťa za predpokladu, že pozastavenie nepovedie k omeškaniu, ktoré by poškodilo najlepší záujem dieťaťa, a ak sú dotknuté strany ochotné prijať mimosúdne poradenstvo alebo ak by sa podľa názoru súdu mal spor z iných dôvodov vyriešiť dohodou medzi stranami.

7 Ak pôjdu rodičia na súd, o akých záležitostiach týkajúcich sa dieťaťa môže sudca rozhodnúť?

Právomoc súdov zahŕňa otázky týkajúce sa práva styku s deťmi, zmeny v starostlivosti o deti, obnovenie starostlivosti, povinnosť platiť výživné a zmeny výšky výživného na žiadosť rodiča.

8 Ak súd rozhodne o tom, že dieťa zverí do starostlivosti iba jednému z rodičov, znamená to, že môže rozhodovať o všetkých záležitostiach týkajúcich sa dieťaťa bez toho, aby sa najskôr poradil s druhým rodičom?

Vzájomné práva a povinnosti rodičov a detí vyplývajú z rodičovstva detí, čo znamená, že rodič dieťaťa má povinnosť starať sa o dieťa. Vzájomné práva a povinnosti rodiča a dieťaťa závisia od toho, kto má starostlivosť o dieťa, t. j. ak má právo starostlivosti o dieťa iba jeden rodič, tento rodič môže rozhodovať o všetkých záležitostiach týkajúcich sa dieťaťa bez predchádzajúcej konzultácie s druhým rodičom.

Rodič môže mať výhradnú starostlivosť o dieťa od narodenia dieťaťa, napríklad v prípadoch, keď rodičia vyjadrili svoju vôľu prenechať rodičovské práva a povinnosti jednému z rodičov predložením vyhlásení o úmysle týkajúcich sa uznania otcovstva. Jeden rodič môže získať výhradnú starostlivosť aj napríklad v týchto troch prípadoch.

Rodič získa výhradnú starostlivosť, ak rodič požiadal súd v konaní na základe návrhu o to, aby starostlivosť o dieťa bola čiastočne alebo úplne prevedená na neho. Rodič by spravidla žiadal o výhradnú starostlivosť, ak rodičia, ktorí majú spoločnú osobnú starostlivosť, žijú natrvalo odlúčení alebo z nejakého iného dôvodu už nechcú vykonávať spoločnú osobnú starostlivosť.

Rodič môže vykonávať starostlivosť o deti sám aj v prípadoch, keď rodičia majú spoločnú osobnú starostlivosť, ale starostlivosť jedného rodiča bola pozastavená. Ak je výhradná starostlivosť o dieťa poskytnutá rodičovi na základe zákona alebo súdneho rozhodnutia pozastavená a nie je dôvod očakávať, že dôvody na pozastavenie prestanú existovať, súd udelí právo starostlivosti druhému rodičovi, ak je to v súlade s najlepším záujmom dieťaťa.

Súd udelí starostlivosť aj druhému rodičovi, ak rodič s výhradnou starostlivosťou zomrel alebo bol zbavený starostlivosti, pokiaľ to nie je v rozpore s najlepším záujmom dieťaťa.

9 Ak súd rozhodne, že dieťa má byť zverené do opatery obidvoch rodičov, čo to znamená v praxi?

Ak majú rodičia spoločnú osobnú starostlivosť o dieťa, svoju povinnosť osobnej starostlivosti vykonávajú na základe vlastnej zodpovednosti a jednotne s ohľadom na celkovú pohodu dieťaťa. Rodičia, ktorí majú spoločnú osobnú starostlivosť, majú spoločné právo na zastúpenie.

Ak rodičia vykonávajú spoločnú osobnú starostlivosť nedosiahnu dohodu vo veci významnej pre dieťa, súd môže na žiadosť rodiča udeliť rozhodovacie právo v tejto veci jednému rodičovi. V prípade prevodu rozhodovacích právomocí môže súd obmedziť výkon rozhodovacích právomocí alebo uložiť doplnujúce povinnosti rodičovi, ktorý toto právo vykonáva.

10 Na ktorý súd alebo orgán sa mám obrátiť, ak chcem podať žiadosť o priznanie rodičovských práv a povinností? Aké postupy musím dodržať a aké dokumenty je potrebné k žiadosti pripojiť?

O sporoch týkajúcich sa starostlivosti rozhodujú okresné sudy. V prípade sporu o starostlivosť o dieťa musí navrhovateľ podať na okresný súd návrh na rozhodnutie veci v rámci konania na základe návrhu. Návrh sa podáva vo Fínsku okresnému súdu v mieste pobytu dieťaťa.

V návrhu musí byť uvedený názov súdu, osobné údaje navrhovateľa, dotknutá osoba a ich deti, ako aj výslovná žiadosť navrhovateľa. Okrem toho musí návrh obsahovať okolnosti prípadu a navrhovateľ musí uviesť a predložiť dôkazy, ktoré má k dispozícii. Návrh musí podpísať navrhovateľ alebo zástupca navrhovateľa. V prípade zástupcu musí byť k návrhu pripojená plná moc alebo iný doklad potvrdzujúci splnomocnenie.

Žiadosť a listinné dôkazy musia byť predložené súdu písomne v estónskom jazyku. Ak návrh, žiadosť, sťažnosť alebo odpor podané účastníkom konania na súde nie sú v estónskom jazyku, súd bude vyžadovať, aby osoba, ktorá predložila tieto listiny, poskytla preklad do dátumu stanoveného súdom.

Záležitosti týkajúce sa určenia práv rodiča vo vzťahu k dieťaťu a usporiadania styku s dieťaťom, t. j. záležitosti týkajúce sa starostlivosti, možno rozhodnúť aj v rámci žaloby, ak sa to vyžaduje v rámci konania týkajúceho sa rozvodu alebo vyplácania príspevku na výživné.

11 Aký postup sa uplatňuje v týchto prípadoch? Je k dispozícii mimoriadne konanie v naliehavých prípadoch?

Sudy prejednávajú záležitosti týkajúce sa starostlivosti na základe návrhu v súlade s ustanoveniami týkajúcimi sa žalôb, pri zohľadnení rozdielov stanovených v súvislosti s konaním na základe návrhu (pozri Občiansky súdny poriadok [1]).

V naliehavom konaní môže súd rozhodnúť o nároku na výživné len vo vzťahu k rodičovi, ktorý žije oddelene od maloletého dieťaťa. Otázky týkajúce sa starostlivosti o deti nemožno prejednávať v zjednodušenom konaní. Záležitosti súvisiace s starostlivosťou o deti sú však veci, o ktorých sa rozhoduje na základe návrhu, a preto sa líšia od bežnej žaloby. Vo veci návrhu petičný súd zisťuje skutočnosti a zhromažďuje potrebné dôkazy sám, ak sa v zákone nestanovuje inak. Súd nie je viazaný žiadosťami alebo skutočnosťami predloženými účastníkmi konania alebo ich posúdením skutkového stavu, ak sa v zákone nestanovuje inak. Požiadavky na zápisnice z vypočutí a doručovanie písomností sú takisto menej prísne. Vo veciach týkajúcich sa starostlivosti o dieťa môžu sudy prijať aj opatrenia na reguláciu výkonu starostlivosti alebo styku s dieťaťom počas konania alebo na zabezpečenie budúceho dodržiavania dohôd.

Súd môže uplatniť preventívne alebo predbežné opatrenia, ak existuje dôvod domnievať sa, že neuplatnenie opatrení môže spôsobiť, že výkon rozsudku bude ťažký alebo nemožný. V prípade rodinného práva, o ktorom sa rozhoduje na základe návrhu, môžu byť predbežné opatrenia uplatňované každým súdom, v ktorého územnom obvode musia byť opatrenia prijaté. Takéto opatrenia zahŕňajú napríklad návrat dieťaťa k druhému rodičovi alebo splnenie právnej vyživovacej povinnosti; sudy môžu okrem iného odporovať nariadiť, aby počas obdobia konania vyplácal príspevok na výživné alebo zložil záruku na účel platobnej povinnosti.

[1] Občiansky súdny poriadok (RT I 2005, 26, 197, RT I, 21.6.2014, 58). Online: <https://www.riigiteataja.ee/en/eli/513122013001/consolide>.

12 Môžem získať právnu pomoc na pokrytie trov konania?

Ak súd dospeje k záveru, že fyzická osoba nie je schopná znášať náklady konania v dôsledku svojej finančnej situácie, súd môže úplne alebo čiastočne oslobodiť osobu od nákladov na právnu pomoc a platbu štátneho poplatku.

13 Je možné odvolať sa proti rozhodnutiu o rodičovských právach a povinnostiach?

Rozhodnutie vydané na základe návrhu je príkazom, na ktorý sa vzťahujú ustanovenia týkajúce sa súdnych príkazov v rámci žalôb, ak sa v zákone nestanovuje inak. Odvolanie proti súdnemu príkazu možno podať v súlade so všeobecnými ustanoveniami týkajúcimi sa odvolacieho konania, ak je podľa účastníka konania, ktorý podal odvolanie, rozhodnutie súdu prvého stupňa založené na porušení právneho predpisu (napríklad ak súd prvého stupňa nesprávne uplatnil právne ustanovenie hmotného práva alebo procesného práva). Z uvedených dôvodov možno podať kasačný opravný prostriedok na najvyššom súde.

14 Niekedy môže byť nevyhnutné obrátiť sa kvôli výkonu rozhodnutia o rodičovských právach a povinnostiach na súd alebo iný orgán. Aké postupy sa v takýchto prípadoch uplatňujú?

Záležitosti týkajúce sa starostlivosti sa prejednávajú na základe návrhu. V otázke rodinného práva súd rozhodujúci o návrhu vydá súdny príkaz, ktorý je vykonateľný od okamihu nadobudnutia účinnosti, ak sa v zákone nestanovuje inak. Príkaz vydaný vo veci návrhu je nástrojom na presadzovanie práva. V prípade, že dlžník dobrovoľne nedodrží súdny príkaz týkajúci sa starostlivosti o dieťa, súdny príkaz sa vykoná v konaní o výkone na základe žiadosti podanej navrhovateľom. Na tento účel musí navrhovateľ podať žiadosť súdnemu úradníkovi, v ktorého územnom obvode má dlžník pobyt alebo sídlo alebo v ktorom sa nachádza majetok dlžníka. Vo veci týkajúcej sa styku s dieťaťom bude súdny úradník v exekučnom konaní spolupracovať so zástupcom miestnej samosprávy v mieste pobytu dieťaťa alebo vo výnimočných prípadoch v mieste pobytu povinnej osoby, ktorý má skúsenosti s interakciou s deťmi.

V prípade potreby môže súdny úradník navrhnúť miestnej samospráve, aby bolo dieťa dočasne umiestnené v sociálnom zariadení. Ak povinná osoba bráni povinnému výkonu, môže jej byť uložená pokuta.

15 Čo musím urobiť, aby bolo rozhodnutie o rodičovských právach a povinnostiach vydané súdom v inom členskom štáte uznané a vykonané v tomto členskom štáte?

Podľa nariadenia Rady (ES) č. 2201/2003 o právomoci a uznávaní a výkone rozsudkov v manželských veciach a vo veciach rodičovských práv a povinností sa rozsudok vydaný v členskom štáte uznáva v ostatných členských štátoch bez osobitného konania. Nariadenie sa vzťahuje na všetky členské štáty Európskej únie s výnimkou Dánska.

Rozsudok o výkone rodičovských práv a povinností k dieťaťu vydaný v členskom štáte, ktorý je vykonateľný v tomto členskom štáte a ktorý bol doručený, sa vykoná v inom členskom štáte, ak tam bol vyhlásený za vykonateľný na návrh zainteresovaného účastníka. Na tento účel musí byť súdu podaný návrh na vyhlásenie vykonateľnosti.

Súd, ktorému sa žiadosť predkladá, sa uvádza [tu](#).

Účastník navrhujúci uznanie alebo vyhlásenie vykonateľnosti alebo účastník namietajúci proti uznaniu alebo vyhláseniu vykonateľnosti musí predložiť:

- a) odpis rozsudku, ktorý spĺňa požiadavky na preukázanie jeho pravosti; a
- b) osvedčenie rozsudkov o rodičovských právach a povinnostiach.

Formulár je k dispozícii [tu](#).

Rozsudok týkajúci sa rodičovských práv a povinností sa neuzná:

- a) ak by uznanie bolo s prihliadnutím na najlepší záujem dieťaťa v zjavnom rozpore s verejným poriadkom členského štátu, v ktorom sa o uznanie žiada;
 - b) ak v rozpore so základnými procesnými zásadami členského štátu, v ktorom sa o uznanie žiada, sa s výnimkou naliehavých prípadov vydal bez toho, aby sa dieťaťu dala možnosť vyjadriť sa;
 - c) v prípade, že bol vydaný v neprítomnosti, ak sa osobe, ktorá sa nezúčastnila konania, nedoručila písomnosť, ktorou sa začalo konanie, alebo rovnocenná písomnosť v dostatočnom časovom predstihu a takým spôsobom, aby si mohla zabezpečiť obhajobu, okrem prípadu, že sa zistí, že táto osoba prijala rozsudok bez výhrad;
 - d) na návrh osoby, ktorá tvrdí, že rozsudok zasahuje do jej rodičovských práv a povinností, ak sa taký rozsudok vydal bez toho, aby táto osoba mala možnosť vyjadriť sa;
 - e) ak je nezlučiteľný s neskorším rozsudkom týkajúcim sa rodičovských práv a povinností vydaným v členskom štáte, v ktorom sa žiada o uznanie;
 - f) ak je nezlučiteľný s neskorším rozsudkom týkajúcim rodičovských práv a povinností vydaným v inom členskom štáte alebo v nečlenskom štáte obvyklého pobytu dieťaťa za predpokladu, že neskorší rozsudok je možné uznať v členskom štáte, v ktorom sa žiada o uznanie;
- alebo
- g) ak sa nedodržel postup ustanovený v článku 56 nariadenia Rady (ES) č. 2201/2003.

16 Na ktorý súd v tomto členskom štáte sa mám obrátiť, ak chcem namietať proti uznaniu rozhodnutia o rodičovských právach a povinnostiach, ktoré vydal súd v inom členskom štáte? Aký postup sa uplatňuje v týchto prípadoch?

Súd, ktorému sa žiadosť predkladá, sa uvádza [tu](#).

Účastník navrhujúci uznanie alebo vyhlásenie vykonateľnosti alebo účastník namietajúci proti uznaniu alebo vyhláseniu vykonateľnosti musí predložiť:

- a) odpis rozsudku, ktorý spĺňa požiadavky na preukázanie jeho pravosti; a
- b) osvedčenie rozsudkov o rodičovských právach a povinnostiach uvedených v článku 39 nariadenia Rady (ES) č. 2201/2003.

Formulár je k dispozícii [tu](#).

17 Ktorý právny poriadok uplatňuje súd v konaní o rodičovských právach a povinnostiach, ak dieťa alebo účastníci konania nežijú v tomto členskom štáte alebo majú odlišnú štátnu príslušnosť?

Podľa estónskeho zákona o medzinárodnom práve súkromnom [1] sa vzťahy medzi dieťaťom a rodičmi riadia právom krajiny, v ktorej má dieťa pobyt.

Okrem toho sa medzi signatárskymi štátmi uplatňuje Dohovor o právomoci, rozhodnom práve, uznávaní a výkone a spolupráci v oblasti rodičovských práv a povinností a opatrení na ochranu dieťaťa podpísaný v Haagu v roku 1996.

Určenie rozhodného práva môže podliehať aj dohodám o právnej pomoci. Estónska republika uzatvorila dohody o právnej pomoci s týmito krajinami:

Dohoda o právnej pomoci a právnych vzťahoch medzi Estónskou republikou, Litovskou republikou a Lotyšskou republikou (1993),

Dohoda o právnej pomoci a právnych vzťahoch v občianskych, rodinných a trestných veciach medzi Estónskou republikou a Ruskou federáciou (1993),

Dohoda o právnej pomoci a právnych vzťahoch v občianskych a trestných veciach medzi Estónskou republikou a Ukrajinou (1995),

Dohoda o právnej pomoci a právnych vzťahoch v občianskych, pracovnoprávných a trestných veciach medzi Estónskou republikou a Poľskou republikou (1999).

Keďže všetky strany dohôd o právnej pomoci uzavretých s Litvou, Lotyšskom a Poľskom sú takisto zmluvnými stranami Haagskeho dohovoru z roku 1996, strany sa pri určovaní rozhodného práva rozhodli uplatňovať ustanovenia dohovoru.

[1] Zákon o medzinárodnom práve súkromnom (RT I 2002, 35, 217). Online: <https://www.riigiteataja.ee/en/eli/513112013009/consolide>.

Táto webová stránka je súčasťou portálu [Vaša Európa](#).

Privítame vašu [spätnú väzbu](#), pokiaľ ide o užitočnosť poskytnutých informácií.

Your
Europe

This webpage is part of an EU quality network

Posledná aktualizácia: 04/01/2022

Obsah pôvodných vnútroštátnych jazykových verzií na tejto webovej lokalite spravujú príslušné kontaktné body EJS. Preklady týchto textov zabezpečila Európska komisia. V prekladoch preto ešte môžu chýbať možné úpravy pôvodných textov, ktoré neskôr vykoná príslušný štátny orgán členského štátu.

Európska justičná sieť pre občianske a obchodné veci ani Európska komisia nenesú žiadnu zodpovednosť ani inak neručia za informácie alebo údaje, ktoré tento dokument obsahuje alebo na ktoré odkazuje. Právne normy v oblasti autorských práv členského štátu zodpovedných za túto stránku nájdete v právnom oznámení.